

Офицери, подофицери и войници!

Напредъ, съ помощта на кръста и оржжието! Богътъ на правдата ще подкрепи Нашата дѣсница!

(подп.) Фердинандъ“.

Едновременно съ този Височайши указъ, отъ Главната квартира бѣ издадена и Директива № 1 за започване военнитѣ действия срещу Турция. Българската войска трѣбваше да навлѣзе въ предѣлитѣ на Турската държава и да премѣри силитѣ си съ войскитѣ на сѣщата. . .

Въ изпълнение на горнитѣ нареждания, командувачиятъ българската III армия, генералъ Радко Димитриевъ, издаде оперативна заповѣдъ, и се обърна къмъ подчиненитѣ си войски съ следната обща заповѣдъ (№ 7, издадена въ Стралджа на 5-и октомврий 1912 година):

„Войници отъ III армия!

Великиятъ часъ настана. Войната е обявена. Днесъ България повѣрва своята сѣдба и бѣдещето на цѣли столѣтия намъ. Царътъ и Отецеството ни пращатъ на святъ и великъ подвигъ — да освободимъ нашитѣ още поробени братя. Милиони македонски и южнотракийски наши еднородци ни чакатъ, за да разкъсае робскитѣ имъ вериги и да ни пригърнатъ като избавители. Цѣлъ просвѣтенъ свѣтъ гледа съ очудване и почитание на двубоя между насъ и вѣковния ни врагъ. Нека въ тази велика борба забравиме себе си, своитѣ дребни интереси, и нека помниме, че, като честни войници на свободенъ народъ, нашиятъ животъ отсега принадлежи не намъ, а на Отецството и на любимия ни Царъ — Главнокомандувачиятъ.

Войници отъ III армия!

На насъ се падна трудната, но завидна задача, да обиколимъ Одринската твърдиня, и да си премѣримъ силитѣ съ петстотингодишния подтисникъ. Ние ще се биемъ по класическитѣ хѣлмове на Странджа, дето сѣ се сражавали славниятъ Крумъ и великиятъ Симеонъ. Нека не забравяме, че ние сме тѣхни потомци. Нека още веднѣжъ потреперятъ Цариградскитѣ стени отъ българския победоносенъ екъ.

Войници!

Съ нами Богъ, и да разточатся врази наши! Нека се помолимъ на Всевишния да благослови нашитѣ знамена, и да се хвърлимъ съ жаръ и самоотверженостъ въ борбата. Тѣзи, които паднатъ на бойното поле, тѣхнитѣ имена ще се поменаватъ съ благоговение отъ поколѣние въ поколѣние. Онѣзи, които се завърнатъ отъ великата борба, съ гордостъ ще разказватъ на своитѣ деца и внуци, че и тѣ сѣ участвували въ свѣтото освободително дѣло.

Да живѣе Негово Величество Главнокомандувачиятъ!

Да живѣе майка България!

Напредъ, къмъ славни победи! Ура!